

Отишълъ веднѣжъ дѣдото въ единъ топълъ ясенъ день на сѣнка въ бамбуковата горичка и вижда: изведнажъ посрѣдъ горичката прѣкрасна градинка, която той по-рано никога не е видѣлъ, а наблизо — чудно — хубава фанза ¹⁾... И излиза на срѣща му прѣлестна дѣвойка и му отваря вратитѣ.

— Влѣзъ милий, старий ми другарю, — говорѣла тя, — най-сѣтне ти пакъ ме намѣри. — Азъ съмъ твоето врабче, което ти отъ смъртъ спаси и което ти тѣй пазеше и милваше.

Зарадвалъ се старецътъ, хваналъ я за ръцѣтъ, а тя го въвела въ своята фанзичка и всичкото му показала. И чудѣлъ се старецътъ какъ тѣй се е тя толкозъ хубавичко наредила.

Седналъ той на меки разкошни постилки, а дѣвойката се заловила да му принася вкусни ястия, каквито той отъ какъ се е родилъ не е видѣлъ, и самичка всичко му служила.

Слѣдъ туй викнала дѣвойката своитѣ другарки, засвирили на флейта, засвирили една дивна пѣсенъ, а послѣ и да играятъ хоро се заловили, — тѣй весело било, че старецътъ не забѣлѣзалъ нито какъ се е минало врѣмето, нито какъ се е стъмнило вече. И заспалъ добриятъ дѣдо, унесенъ, на чуднитѣ постилки въ хубавата фанза.

Рано сутринта зелъ той да се прощава съ дѣвойката, а тя му дума:

— Да не би да мислишъ, че азъ ще те отпусна току тѣй, безъ нищо?

И заповѣдала тя да донесатъ два сандѣка, — единъ голѣмъ, а другъ мѣничъкъ. Както винаги, отъ скромность, дѣдото си избралъ малкото сандѣче, завилъ го въ една кърпа, поблагодарилъ на врабчето и метналъ на рамо подарѣка си.

Дошълъ си старецътъ въ кѣщи; още не влѣзълъ въ пруста, започнала жена му да го навиква, кждѣ се е губилъ толкова врѣме. Но старецътъ не се никакъ обидилъ; той сѣ си мислѣлъ за своето мило врабче, а слѣдъ туй зелъ, та отворилъ сандѣчето.

Какво имало въ него? То се знае — само злато и скъпоцѣнни камъни!

Слисалъ се бѣдниятъ дѣдо — японецъ, а жена му ококорила очи, и зела да го моли да ѝ каже, отдѣ е донесълъ всичкото това.

Ала щомъ дѣдото ѝ разказалъ, че всичкото това му го подарило неговото мило врабче, и че той взелъ малкото сандѣче, изведнѣжъ бабата започнала пакъ да го навиква, а слѣдъ туй изучила отъ него пѣтя за тамъ,

¹⁾ Японска кѣщичка отъ трѣстики.